

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „DAN“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 170 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 150 K. Za zunanje naročnike stane „DAN“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravništvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju po: pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Naše vprašanje.

(K predavanju prof. Ilešiča v Mariboru.)

Koncem marca.

V soboto, dne 28. marca je predaval profesor dr. Fran Ilešič v Mariboru o „Slovenski in jugoslovanski vzajemnosti.“

Za danes bodi povedano, da so izvajanja gospoda predavatelja imela splošen, popolen uspeh. Ime gospoda predavatelja in njegove, z istim ozko zvezane težnje, so ga bile že davno popreje prebitele in privale davno pred napovedano uro v malo dvorano Nar. doma toliko izbranega občinstva, da je prostora malone primanjkovalo.

Zbral se je na ta večer cvet mariborske Slovenije, staro in mlado, gospodje in dame. Došli so vsi oni, ki smo jih vajeni videti mej prvoborci naših narodnih in političnih teženj, a došla je tudi naša mladina, ta največji up bodočnosti našega naroda.

V poldrugo urnem govoru je gospod predavatelj obrazložil težnje slovenske in jugoslovanske vzajemnosti, jedernato, stvarno in vseskozi poljudno. Njegova izvajanja so žela vsestransko priznanje in radostno odobravanje navzočih, seveda iz vzemši onih, ki se niso prišli, preko plotov ozkega svojega obzorja.

Svoje dni smo slišali nevezane — če smemo še dostaviti — hipoteze in iluzije, ki bi naj edine pomagale našemu narodu do sigurne bodočnosti. Danes vidi vsak šolarček, da je boj za obstanek in bodočnosti od naše strani proti nemškemu nasprotniku — politična in narodna nemogućnost. Poldrug milijon Slovencev, naj bi se kosval z osemdeset milijonskim narodom. Nemcev in to še z uspehom... Mi, naj bi z realnimi sredstvi parirali to, kar nam brez napora ostavlja nasproti naš nar. nasprotnik lahko vsak dan dvakrat. Sicer je škoda, da se ta „realizem“ pri nas ne preizkusi vsaj eno leto. Tako kratka doba bi bila za bodočnost najboljši kalkul, v kolikih letih da bi naš narod moral docela izkravati, ako bi se pognal v roke „realistom“. Občinstvo predavanja ni samo poslušalo, ampak tudi odobraval.

To predavanje pa je tudi pokazalo neobhodno potrebnost, i pri nas posvetiti vprašanje jugoslovanske vzajemnosti večjo pozornost kot doslej. Upamo, da slišimo gospoda predavatelja zopet, če ne preje, vsaj v bodoči sezoni predavanj.

Gospodu predavatelju in mariborski „Prosveti“, naša najiskrenejša zahvala na krasnem večeru. Zlasti se zahvaljujemo gospodu predavatelju, ne morda za trud dalje vožnje, saj vemo, da je prišel srčno rad,

pač pa za ono, kar nam je dal dne 28. marca v tako obilni in dovršeni meri s svojim predavanjem. —a.

Štajersko.

Vurberg. Tukaj je umrl g. Alojz Žihar, učitelj in poročnik v rezervi v 27. letu svoje starosti. Staršem, bratu in sestram naše sožalje!

Korupcija na vseh koncih in krajih. Danes smatramo lahko za dogmno, da si drži naše c. kr. ministristvo zunanjih zadev na vseh koncih in krajih svoje koritarje. Vest, da je poskusilo podkupiti tudi naš list, je vzbudilo dosti zanimanja in dala povod raznovrstnim vprašanjem. Pa tudi nam se je povedalo, da ga n. pr. v naši deželi, razum „Arbeiterwilleja“ ni niti enega nemškega časniškega organa, ki bi ne dobival masne tisoče od vlade. Kaj se govori o naših slovenskih klerikalnih listih, je itak zmo dovolj. Da dobiva graški „Suftenblatt“ visoke podpore od strani privatnikov, je že stara stvar. Brez debelih tisočakov, ta listič ne bi bil mogel izhajati nikdar niti četrt leta, saj čitateljev nima niti toliko — vsaj ne plačujočih — da bi se rentiral tisk, kaj šele vse ostale potrebščine. Doslej je „Suftenblatt“ podpirala neka bivša graška premožna ženska, ki pa se je že tudi neki naveličala vedno in vedno šteti je desettisoče, a ne videti uspehov. „Suftenblatt“ je sam pisal pred tedni da preneha ker mu primanjkuje drobiža. Baje tudi nadalje še komaj diha in si njegovi uredniki iščejo drugod okoli služb. Da list še ni prenehal, se ima zahvaliti trenutni podpiri. Kdo mu jo je dal, tega ne pove. Govore pa po Gradcu, da je vlada priskočila s številno naročnino za nekaj časa. Kljub temu pa se baje omenjeni listič ne bo mogel vzdržati dolgo. Tudi ostala dva lista baje dobivata lepe vsote — za nagrado in da sta vezana na to, kar jima zaukažejo od zgoraj. Res: gnjiloba na vseh krajih in koncih in korupcija, ki pelje nedvomno, počasi a sigurno v pogubo!

Maribor. (Vse krade.) Star pregovor že pravi, da »v tretji gre rado«. Ko smo poročali o tatvinah stražnika Kußmanna, smo dejali, da bo gotovo prišel še — tretji. In res se je pokazalo, da segajo »kleptomani« od podžupanskega stolca, pa tja do — občin. slug. Prvi je bil Wastian, za njim je prišel Kußmann, a kot tretji se jima je pridružil — sluga Kokol, mestne »Sparkasse«. Minoli četrtlet je poslala mestna hranilnica zlatarju Trutschl neko svoto. Ker denarja le ni bilo od nobene strani, je ta telefoniral v hranilnico. Preiskava je kmalu dognala, kje je

denar ostal. Slugo so aretirali in oddali tukajšnjemu sodišču.

Maribor. (Cerkveni koncert.) Dne 3. aprila priredi Ceciljsko društvo koncert v stolni cerkvi. Pelo se bo »Sedem besed Zveličarja na križu« od Haydna. Sodelujejo tudi nam dobre moči.

Umor v Gradcu. Dne 26. marca zvečer je našel skladiščar Meßner ko je prišel domu v svoje stanovanje v Keplerstrasse, svojo ženo Marijo mrtvo, ustreljeno. Takojšnja preiskava je prvotno konstatirala samomor. Pri mrtvi pa so našli poleg samokresa še pismo, z vsebino, da je samomor izvršila, ker se je naveličala živeti. Prvotno mnenje komisije pa se je predručilo, ko so primerjali dne 28. pisavo, ki je zelo različna od nje prave. Dognalo se je pa tudi, da je dan popreje kupil neki Luger, delavec, v eni puškarni za 6 K revolver. Luger je Meßnerjevo vedno nadlegoval. To je storil najbrže tudi tokrat, a bi zavrnjen, vsled česar je sprožil in ustrelil Meßnerjevo, na to pa je položil tako kot so jo našli ter zbežal neznano kam. Za Lugerjem je izdana tiralička. Luger ima podolgasto obličje, močne temne brke, razmršene, goste in temne lase, vstran stoječa useša, temne oči in enakomeren nos. Leta 1911 je bil radi tatvine kaznovan.

Maribor. (Prijeti tički.) Pred par dnevi je oficirski sluga Radih, ukradel trgovcu Dobnikarju 120 K in pobegnil v Beljak, od koder je hotel pobegniti v Ameriko, a so ga še pravočasno prišli. Hkratu z njim so zaprli 25letnega mehanika Jožeta Megliča, pri kojem se je Radih preoblekel in mizarskega pomočnika Danijela Kneževiča iz Bunice na Hrvaškem, zato ker je Radia nagovarjal, da naj zbeži v Ameriko.

Maribor. (Sel je.) Pri glavnem poštne uradu kot — pismonoša nastavljen Franc Zorko, bi bil moral dne 26. marca izročiti nekemu Andreju Petraču iz Pobrežja denarno pismo za 800 K. Podpis je ponaredil in zgubil z denarjem. Zorko je rojen l. 1887 blizu Maribora, je srednje rasti, ima okroglo lice, blond lase, male plave brke, sive oči, je civilno oblečen in ima pri sebi najbrže tudi službeni samokres.

»Straža ne pove. Sklicujoč se na § 19. tisk. zakona prosimo z ozirom na notico v št. 817 z gornjim naslovom Vašega cen. lista za priobčitev sledečega popravka: Ni res, da je slišati danes med tiskarniškimi osebjem samo nemška govorica, da je pregnano iz tiskarne malone vse slovensko osebje ter nameščeno z Nemci ter celo z enim protestantom in da je celo vajenec trd Nemec, ki ne zna ni ene besedice slovenski. Res je marveč, da se nahaja v tisk-

karni samo staro, že dolgo let tam zaposleno osebje, a med temi edino eden rojen Nemec-katoličan, vsi drugi so ali Slovenci ali socijalni demokrati, med katerimi se govori skoro izključno samo slovenski. Učenci so vsi Slovenci, ki niti dobro nemški ne znajo. — Tehnično osebje tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Goriško.

Imenovanja. Tržaško namestništvo je nastavilo v namestniški službi živinozdravnika Josipa Čeh v Trstu. Konceptni praktikant Erminij Hauffen v Kopru je imenovan za koncipista.

»Il Piccolo dela Sera« od nedelje je priobčil neke verze, s katerimi zasmejuje Jugoslovane, dočim povzdiga laško »viteštvo«. Uboga laška para! Revoltelski dogodki in poulično napadanje vendar ni nobeno viteštvo!

Avstrijski špijon. V Italiji so aretirali avstrijskega Laha Tomasi iz Rive radi vohunstva v prid Avstrije. Tomasi je več časa bival v Peschieri, Veroni in Milanu, kjer je jako previdno vohunil. Izdajal se je za »občudovalca lepih laških pokrajin«, ker pa niso hoteli verjeti, ampak so ga prišli in poslali v vojaške zapore v Verono. Takih slučajev je pač malo, da bi kak Lah vohunil za Avstrijo. Dosedaj so Lahi špijonirali za Italijo, sedaj pa se kar naenkrat znajde nekdo, ko vohuni za Avstrijo. Denar stori vse!

Slovenski volilci v Gorici so se v nedeljo korektno in pravilno držali, kar je Lahi na skrivnem zelo jezilo. Peščica Lahov na Travniku se je naravnost čudila slovenski disciplini. Lahi so najbrž mislili, da se bodo Slovenci na Travniku pustili izživati, na kar bi jih napadli po tržaškem načinu z gorjačami in boksarji. Pa jim je za enkrat zopet spodletelo!

Prazno laško veselje. V nedeljo popoldne je šlo po korzu par muzikantov iz cirkusa, ki so vabili k predstavi. Ko so Lahi slišali, od daleč te zvoke, so od samega veselja kar poskakovali. »Vittoria! Vittoria!« so klicali in vpili. Menda so mislili, da pridejo mazinjanci z godbo proslavljat laško zmago, pa so se silno zmotili. Pač lepa blamaža za laški fanatizem!

»Il Corriere Friulano« očita Slo-

vencem veleizdajstvo in izrablja razne vzklike posameznikov, ki nimajo s Slovenstvom nič opraviti. Res lepi so ti laški tički! Nam očitajo najnesramnejše laži, pred svojim pragom pa ne vidijo celih kopic fanatičnih mazinjancev, garibaldinov in drugih neodrešencev.

Laški socialisti so vkljub izjavi, da se ne bodo udeležili občinskih volitev v Gorici, v zadnjem trenutku prelomili svoje obljube in so šli skupno z liberalci in klerikalci na volišče. Lepa značajnost!

70 Slovencev je volilo kamoro! Tako se je izjavil neki laški žurnalist z vso gotovostjo. Odkod je to zvedel, ni hotel povedati. Če je to res, je prava sramota za goriške Slovence! Take izdajalce je treba naučiti kozjih molitvic!

Starogorci so volili Lahe. Tako so zatrijevali kamoraji in motili naše ljudi. In res so jih precej zaslepi in polovili v svoje mreže.

Pol milijona je dala »Lega nazionale« na razpolago za rešitev goriškega lahonstva. Potem pa naj še kdo veruje v »laški značaj« slovenske Gorice! Z Judeževimi groši so pridobili mlačneže in omahljivce, da »rešijo« Gorico pred slovenskimi pravicami. Lahi naj nikar ne pozabijo, da se je Judež obesil in da jih čaka v Gorici enaka usoda! Vse ob pravem času!

Neverjetno!? Med Lahi se govori, da je volil kamoro tudi neki slovenski odvetnik. Takega izdajstva ne bi radi nobenemu našemu odvetniku očitali, če bi bili gotovi, da ni med njimi nobenega... Kdor razume, razume!

Fanatičen strah pred slovensko trobojnico imajo goriški Lahi. Na njihovih lepakih je ta strah v vsaki drugi besedi izražen.

Gorica. (Vreme.) Naše upanje se je izpolnilo. Zasijalo je toplo spomladansko solnce, ki je oživilo vso naravo. Drevoredi so ozeleneli in po njih se spreha goriško meščanstvo.

»DAN« bo odslej naprej redno prinašal vesti iz Goriškega. Stevilno »Dnevovih« naročnikov in čitateljev se vedno bolj množi na Goriškem, zlasti v Gorici, zato bo »DAN« še posebej za goriške Slovence popolnoma neodvisno glasilo za vse, ki se zanimajo za idejo jugoslovanstva.

Iz Sežane. Hvaležni smo »Dnevu« z dne 23. marca in komenskim občanom, da so nas opozorili na mesarja, o katerem smo že čuli, da rad kupuje in ubija taka živinčeta, katerim je usoda določila itak kratko življenje na tem grešnem svetu. Mož ima veliko usmiljenje do kmetu ter si misli: »Čemu bi kmet mrho zakopal, ko mu jo jaz za par kronic vnovčim?« Ker je tem sitnim komencem njegovo delovanje postalo preveč znano, otvoril je filijalko v Sežani misleč, da imajo Sežanci boljše prebavne organe, nego mevžavi sp.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalje.)

To reki se je krenil proti stanovanju, v katerem je imel zaprti Ivano de Pien in Lujo. Dospevši do vrat, je prisluskoval par trenutkov, in ko ni slišal nikakega šuma, je odprl tiho s ključem, ki ga je nosil pri sebi, odprl vrata, obstal in — prebledel: Ivana in njena hči sta stali pred njim!

Stisnjeni druga k drugi, držeči se v krčevitem objemu, kakor da bi se hotel varovati vzajemno, bledi in trepetajoči grudi sta ga gledali z nepopisno grozo.

V prvem trenutku je videl samo Ivano...

Kako krasna je bila še vedno! Nje lepota je bila sicer izgubila tisti ljubki cvet, ki je lasten samo pomladni, toda kako žarko in močno se je bila razvila v svojem poletju!

Stopil je naprej, ko je skrbno zaklenil vrata za seboj; nato je dejal:

»Ali me še poznate, madam?« Ivana de Pien se je postavila odločno pred Lujo. Rdečica sramu ji je planila v čelo. Rekla je:

»Kako se upate pokazati pred tem otrokom? Kako si upate izpregovoriti v njeni navzočnosti?«

»Zdaj vidim, da me poznate,« je rekel maršal s tisto vrsto trpkosti in sirove ironije, ki je dajala njegovemu glasu poseben zvok tudi v trenutkih strasti. Vidim, da se nisem postaral tako hudo, kakor mi je rekel nekdo pred nedavnim časom... počakajte, kdo že?... človek, ki se ga gotovo še spominjate... gospod de Pardajan!...

Luži se je izvil bolesten vzkrík: zakrila si je obraz z obema rokama.

Vzhičenje materinskega čustva je gnalo Ivano do skrajne meje drznosti in podeseterilo njene moči.

»Gospod,« je dejala z zelo čistim in zelo pokojnim glasom. »to ni prav, da obujete vpricho moje hčere tako odurne spomine. Najboljše je, ako greste. Storili ste podlost vseh podlosti, s tem, da ste naju iztrgali iz bedne sreče, ki nama je še ostajala. Eno izdajstvo več ali manj, to ne šteje v vašem življenju! Vaši letnici sva, naj bo, toda prisežem vam, lega otroka vaših gabnih in nizkih namigovanj.«

Drhtljaj gneva je izpreletel Monmoransa. Pesti so se mu skrčile. Malo je manjkalo, da ni dal duška divjim čustvom, ki so vrela v njegovi strastni naturi. Toda premagal se je.

»Da,« je dajal, majaje z glavo, »res ste takšni, kakor sem vas videl vedno: kadarkoli sem stopil pred vaše oči, vselej sem čital na vašem obrazu sovraštvo ali grozo. In tudi danes, po tolikih letih, ki bi vas bila morala navdajti z željo po pozabljenju, je sleherna vaša beseda in vsaka vaša gesta polna groze in sovražstva do mene. A to vas briga pač le malo. Pomeniti se imam z vami, gospa. In kakor vi, menim tudi jaz, da bi se moral vršiti najin razgovor med štirimi očmi. Prosim torej vašo hčer, da naju pusti sama.«

Luža je ovila roke okrog Ivani-nega vratu.

»Mamica!« je vzkliknila, »ne pusti me od sebe!«

»Ne, dete moje,« je velela Ivana, »ne boj se, da bi se ločili. Naj reče ta človek, karkoli hoče, tvoja mati je tu in te bo branila.«

Henrik je zardel in prebledel po vrsti. Načrt, osamiti Ivano, mu je bil izpodlel. V prvem hipu se je pral, ali naj se ne zateče k nasilju. Toda videl je Ivano tako odločno, da se je skoraj zbal.

In vendar, hotel je govoriti z njo. Vsa blazna strast mladih let, ki jo je imel že za ugaslo, mu je vrela na ustnice.

Pogled mu je blodil semtertja. Zmeda v njegovi glavi je naraščala od hipa do hipa.

»Česa se bojite?« je dejal z globokim, hripavim glasom, rotečim in

pretečim hkratu. »Ako bi vas bil hotel ločiti od vaše hčere, z lahkoto bi bil storil to že prej. A moja volja ni bila takšna. Rečite in mislite, kar hočete, da nisem odkrit, mi ne morete reči. Da, bil sem nasilen proti vam, in morda bom še. To je zato, ker sem zvest samemu sebi! Jaz nisem izmed tistih podležev, ki se najprej poročijo, potem pa zavrzijo svojo ženo. Ah, vi se srdite name! Vaš pogled, vaš nastop, vse protestira. Pa kaj me briga to! Kar je, to je, vsa vaša jeza in vse vaše ogorčenje je zaman. Nobena reč na svetu ne izbrise resnice, da vas je Franc podlo zapustil, jaz pa sem vam ostal zvest!«

Krik groze in ogorčenja je planil Ivani čez ustnice. Slep strast je bila naučila Henrika najboljšega sredstva, izsiliti od Ivane odgovor.

V prvem hipu je pozabila na Lujo; v mislih ji je bil samo Franc. »Lopov!« je kriknila z gnevom, v katerem je odnevala vsa njena nekdanja ljubezen. »Lopov, saj naju je ločilo le tvoje izdajstvo in tvoja lastna brezčastna podlost! Toda vedi: dasi je daleč od mene, Franc plača za mano, kakor plakam jaz za njim!«

Ivana je zaihtela krčevito. »Mati! Mati! Saj ti ostanem še jaz!« je viknila Luža.

Te otrokove besede so vrnile Ivani prisotnost duha. Stisnila je hčer na svoje prsi.

»Da, dete moje, ljubljena moja, ti mi ostaneš... ti si zdi moj edini zaklad.«

Z mrkim pogledom je zrl Henrik na sliko matere in hčere v medsebojnem objemu. Razumel je, kako ogromno napako je storil s tem, da ju ni razdružil... spoznal je, da bodo z njim vse njegove besede in da mu preostane kot skrajno sredstvo samo še nasilje.

»Dobro,« je dejal, izkušaje dati vsajemu gasu nekoliko več zmernosti. »Kasneje me boste sodili pravičnejše... da, kadar izveste, kakšni strašni nevarnosti sem vaju iztrgal iz krempeljev, me boste gledali morda z manjšo grozo. Za zdaj vedite samo, kaj sem vam prišel povedat. V tem dvorcu ne moreta ostati. Ista nevarnost, ki vama je pretela v ulici »Sen-Deni, vama preti tudi tu... Izvolita se torej pripraviti; čez eno uro vaju prepelje kočija v hišo, kjer bosta popolnoma varni... Z Bogom, gospa!«

Ivana se je zganila v hipu rado-

sti. Toda Henrik je prestregel to kretnjo s svojim prečeznim pogledom.

»Opozoriti vas moram,« je rekel hladno, »da bi bil vsak poizkus in vsak krik med vožnjo zaman... ako ne bi bil celo nevaren za vašega otroka.«

In odšel je, mrmraje sam pri sebi.

Krajevci. Iz Komna v Sežano in obratno prevaža svoje meso ter ponuja svojo robo zlasti gostilničarjem. Opozorjamo poklicane oblasti, da skrbno čujejo nad tem kaj se vse kolje in kako blago prevaža tja in sem, kajti v Sežani je dosti tujcev in domačinov navezanih na gostilničarsko hrano. Kdo mu je vendar izposloval dovoljenje, da bo kvaril sežanske žolce in širil po Sežani in okolici tuberkulozo? Radovedni smo tudi kaj bodo vse ukrenile oblasti radi spečanja bolne krave in napol crkjenega vola, katerega je, kar smo doznali iz gotovega vira kupil za samih 40 K. Gotovo nista te dva slučaja osamljena in mož hode tudi v bodoče skušati priti po zelo nizki ceni do mesa pa mu povemo že vnaprej, da v Sežani ne bo imel sreče, ker Sežanci nismo navajeni na mrhovino, ampak na zdravo, dobro meso. — Sežanski mesojedi.

Dnevni pregled.

Avstro-ogrška in Lovčen. Omenili smo že, da je »Militärische Rundschau« prinesla bojevit članek, ki dokazuje potrebo po posesti črnogorske gore Lovčen. »Militär. Rundschau« je bila do zadnjega časa uradni list vojnega ministrstva; sedaj sicer ni več, toda vodstva je ostalo neizpremenjeno in list zastopa še vedno mnenja najmerodajnejših krogov in zato ima njegova bojevitost in brezobzirnost — tem večji pomen. Članek o brezpozgojni potrebi Lovčena je vzbudil povsod pozornost in ni se čuditi, da jo je vzbudil tudi v Italiji. Italija kot vesela v Sredozemskem morju je posebno prizadeta. Saj Avstro-ogrška prav nič ne skriva, da ji je potreben Lovčen zato, da se Kotski zaliv spremeni v vojno pristanišče. To pa Italiji ni nič kaj posebno ljubo. Zato je zanimivo, kaj o avstrijskih željah po Lovčenu pišejo italijanski listi. »Cor. d. Sera« piše: Brez dvoma je v Avstro-ogrski želja po Lovčenu silno močna, toda ni pa tudi nobenih dvomov, da se stavijo proti uresnitvi te želje nepremagljive ovire na poti. Ne le, da bi bila Italija proti takšnemu premaknjenju ravnotežja ob Adriji, se povdaja tudi, da bi se Rusija protivila temu in to če treba tudi za ceno vojne. In tako bi se Avstro-ogrška v trenutku, ko bi hotela kaj podobnega podvzeti, nahajala pred nevarnostjo vojne. Lovčen v avstro-ogrskih rokah bi pomenjal konec črnogorske neodvisnosti. Črna Gora bi postala vazal monarhije (z Lovčena se strahuje Cetinje) in to se ne da drugače doseči kot z zmagoslavno vojno. Seveda razmere med Črno Goro in Rusijo niso več takšne kot so bile in so bile celo napete, to je znano; in avstro-ogrška diplomacija je skušala ta položaj izrabiati posebno pa denarne težkoče Črne Gore. (Zaenkrat se niti to ne posrečilo.) Pozabiti se pa tudi ne sme, da so razmere med Avstro-ogrsko in Rusijo napete in dunajski kabinet na noben način ne more misliti na agresivno postopanje proti Črni Gori, ker bi kljub hladnosti, ki vlada med Petrogradom in Cetinjem, Rusija se niti trenutek ne obotavljala stopiti v akcijo in ovirati Avstro-Ogrsko v njenih načrtih. Ne le to; na Dunaju tudi mislijo, da bi podobni koraki zrahljali odnose med Avstro-Ogrsko in Italijo glede Adrije in Albanije. Zaradi vseh teh vzrokov se sodi, da avstro-ogrška vlada ne prične s pustolovščino in bo rajši opustila svoje namere v očitelne nevarnostim, ki bi takšno dejanje povzročile.

Unberufen. Graški »Süftenblatt« piše o »jugoslovanskem napadu na Korško in poziva koroske Nemce, da naj odgovore na ta napad (kakor da bi jih bilo treba k temu še spodbujati). Pravi, da Slovenci na Koroskem nimajo nič opraviti. Si bomo zapomnili.

Pitreich. S tem gospodom smo se bavili je tolikokrat, da se nam danes ne zdi več vredno, za »malenkost« ga siliti v ospredje. O deputaciji slovenskih odvetnikov, ki je šla na Dunaj, smo že poročali in tudi izjavili, da ne pričakujemo uspehov, kljub sladkim besedam in lepim očem just. ministra Hochenburgerja, dokler ta drži Pitreicha v Gradcu. Že v prvem poročilu smo dejali, da se Pitreich ne bo in ne bo uklonil. In res je mož deputaciji, koji se je pridružil tudi dr. Fr. Rosina, odvetnik v Mariboru, odločno pokazal rogove in rekel isto neženinaro: »Ne boš Jaka, dokler stojim na čelu v Gradcu jaz...« Uspeh bo imel ta korak sam tedaj, če se ga za bodoče lahko smatra kot formalnost, ki ji ima slediti v bodočem državnem zboru splošna akcija. Ta pa bi morala biti taka, da strmo glavi ne le Pitreicha in Elserja, marveč vso po slovenskih krajinah običajno sodno prakso nastavljanja imenovanja

nja ter poslovanja pri sodiščih. In taka akcija bi bila najprimernejša in — in najnujnejša orožje. Se kratko dobo — in vse bo tako precej prepozno. Čakalo se je do dovolj dolgo, storilo se je ta zadnji poskus in sedaj je treba istotako enkrat pokazati rogove ter, če treba tudi suniti...

Sila kola lomi. Opravljiva čunja, ki nosi ime »Gorenjec«, je zaradi svojih klerikalnih napadov morala izpremeniti že večkrat svojega odgovornega urednika. Sploh je bil »Gorenjec« že večkrat obsojen, zato ni hotel ničče biti njegov odgovorni urednik. Zdaj je odgovornega urednika »Gorenjec« zopet izpremenil. Ljudje so šli iskat, kdo je mož z novim imenom, in so našli, da je — farovski hlapec.

Odlikovan je višji deželnosodni svetnik Anton Levec, povodom od njega naprošene vpokojitve, z redom železne krone tretjega razreda.

Z Dolenskega. Deželne naklade na užitino so nas hudo zadele. Vino se je tako podražilo, da bomo primorani segati po žganju. Nekateri so to že storili in da ohranijo v večnem spominu svoje velike deželne dobrotnike, so v svoji hudomušnosti prekrstili razne vrste žganih pijač. Kakor znano, imenujejo najslabeje žganje, t. j. »jenuš« — pol špirta in pol vode — tudi »cigan« ali »berač« ali »ta mal« itd. To žganje so sedaj prekrstili na ime »lampe«. Florijanu, ki kaže v nebesa in pridiga moralo, so dali ime krek in slivovki pa hladnik. Kakor znano je bil pustil svoj čas fajmošter-poslanec Hladnik vse češpljevo drevje na župniškem svetu posekati, češ, da se ne bo več palila ta vrazja pijača. — Ko sem bil na praznikov dan v neki gostilni, sem se čudom čudil, kako je to šlo: Meni pol frakelina lampeta, meni enega hladnika, meni štampelj krekja itd. Potem so se pa kregali nad krmčarjem zaradi preslabe pijače. Tisti, ki je pil jeruš, ali kakor je on rekel, lampeta, je rekel, da je tako slab, da še za biriče ni obhajati, o hladniku je menil drug, da diši po prismojenem in da je preveč voden, tisti pa, ki je pil štampelj krekja, je rekel, da je liker sladko-grenak, kakor bi primesil sladkosti ljubzenji čašo pečina in da cika malo po kamelcah. — at.

Iz Krškega se nam piše: Pri nas se gre zdaj za to, kje da bo stal novi most. Klerikalni župan krški je zaradi mostu sklical dne 24. t. m. shod, katerega se je udeležilo do 40 naprednjakov, dasi so dobro vedeli, da se dr. Dimnik zelo trudi, da bi Krčani dobili most tam, kjer bi ga radi imeli. Dr. Dimnik se pogaja že z nekaterimi štajerskimi poslanci in s štajerskim deželnim odborom. Navzlic temu so ga Krčani pustili na cedilu in so celo na shodu obsojali, če bi kdo drugi (seveda dr. Dimnik) hotel v tej zadevi kaj storiti. Če pomislimo, da je dr. Dimnik zelo agilen mož in edino sposoben, biti naš voditelj, je pač žalostno, da ga meščani, zlasti pa še uradniki celo družabno bojkotirajo, namesto da bi ga podpirali v boju proti klerikalni korupciji.

Gostovanje dramskega ansambla slovenskega gledališča v Ljubliani. Kakor vsako leto, pojde dramski ansambl tudi letos na svoje gostovanje širom slovenske domovine, in si je izvolil to pot režiserja g. Milana Skrbinška za svojega vodjo. Opozorjamo javnost na to gostovanje, ki ni le odgojna pomena, temveč mora biti žalibog ob enem tudi borba za vsakdanji kruh, kajti sezona se bliža že h koncu, in slovenski igralec še danes ne ve, ali bodo merodajni faktorji storili istotako svojo dolžnost, kakor jo je storil on tekom sezone čez mero. Gostovanje je načrtano v velikem obsegu, tako da bo vsa turneja trajala dva meseca, a seveda — samo ob zadovoljivem finančnem uspehu. **Apeliramo torej na slovensko občinstvo, da podpira to gostovanje s svojim številnim obiskom.** Predstave so projektirane v sledečih krajih: Gorica, Tolmin, Kanal, Renče, Prvačina, Trst, Pazin, Voloska, Bakar, Il. Bistrica, Žire, Škofja Loka, Krani, Tržič, Radovljica, Jesenice, Celovec, Maribor, Ptui, Ljutomer, Slov. Bistrica, St. Jur. Celje, Zalec, Trbovlje, Zagorje, Krško, Brežice, Novo mesto, Metlika, Ribnica, Kamnik. Gostovanje se prične na velikonočno nedeljo, dne 12. aprila t. l. v Gorici, kjer se uprizoni na ta dan, velezbavna burka »Konec sveta!«

Kakor se nam poroča je bil te dni v Belgradu velikanski shod dijaštva, na katerem se je protestiralo proti dogokom v Trstu in so se sprejele resolucije, v katerih se izražajo simpatije jugoslovanskemu dijaštvu. **Izselenci pozor!** Ne hodite drugim na limance! Ne dajte se loviti! Uradnih papirjev in delavskih knjižic ne dajte nepoklicanim osebam v roke. To je vendar vaše premoženje, ker brez njih vas nikjer ne sprej-

mejo, in v slučaju izgube imate velike sitnosti, posebno če ste že na potovanju. Ako vas po njih kdo vpraša — prepričajte se preje pri drugih, če je zaupanja vredna oseba. Na vlakih obrnite se do sprevednika ali do železnicega uradnika.

Jaklič kot mladinski pisatelj. Nad vse srečna je bila misel mojega blagega in dobrega prijatelja in kolega Jakliča, državnega in deželnega poslanca in učitelja, da se je lotil v svojem prostem času, ki ga pa nima baš preveč — tudi mladinskega pisateljstva. Njemu kot učitelju, ki mu je poleg učiteljskega stanu tako pri srcu slovenska mladina, se bo nedvomno posrečilo, da bo obogatil našo mladinsko literaturo z naravnost dovršenimi deli. Zaupal mi je zopet, da ima v delu krasen zgodovinski osnutek. Moj dobri in sladki kolega je namreč izbral zgodovinar. Predelal bo za mladino zgodovinsko snov iz leta 1485. Rekel mi je, da si je postavil takorekoč za življensko nalogo cilj, prepričati mladino, kako ostuden in gnusen je izdajalec. In to zadačo hoče začeti s povestjo »Predjamski grad«. Ko mi je pravil, kako bo orisal izdajico Franciška, se je kar svetil od prepričanja. Gotovo bo tudi mladina za trdno prepričana, da je izdajalec najpodlejša stvar na svetu. — at.

Slovenec, ki namerava v Srbijo. Pred 1. mesecem smo objavili v slovenskem časopisu, naj se ljudje, ki se nameravajo preseliti v Srbijo, obračajo na naš informacijski odsek za potrebna pojasnila, naj ne hodijo na slepo srečo v Srbijo. Povdarjali smo, da ne čaka tu vsakega polna skleda, da prihajajo v poštev le poštene in zanesljivi ljudje, popolnoma izobraženi v svoji stroki. Povdarjali smo tudi, da se ne bomo ozirali na prošnje, katerim ne bo priložena svota 5 K za naše gotovo izdatke in pa priporočilo pismo od kake vplivne in znane narodne osebe. A kakor vidimo je bila naša objava glas vpljočega v puščavi. Nastal je tak naval pisem, da je društvo prisiljeno za nedolžen čas odklanjati vsako nadaljno posredovanje iz enostavnega razloga, ker bi ne bilo kso svojih nalogi, če bi šlo tako naprej. Izmed okroglo 400 pisem, ki jih je društvo prejelo v kratkem roku enega meseca, niti četrtina ne odgovarja predpogoju, ki smo jih stavili v svoji prejšnji objavi. Zato smo prisiljeni enkrat za vselej pibiti, da je in bo vsaka prošnja, ki ne izpolnjuje natanko predpisanih predpogojev, romala v koš. One osebe, na katere se bodo ljudje v domovini obračali za priporočila, naj pa dobro premislijo, koga priporočajo, da ne bomo doživljali vedno novih razočaranj. Do preklica se torej naš informacijski odsek ne bo oziral na nobeno prošnjo več. Vsem omm, ki so se dosedaj obrnili na nas in so izpolnili predpogoje za naše posredovanje, naznanjamo, da smo zanje ukrenili vse potrebno in da jih bomo svoječasno obvestili o ugodni ali neugodni rešitvi njihovih prošnji. Za druge pa, ki se niso ozirali v polnem obsegu na našo prejšnjo objavo, se ni moglo ničesar storiti. — Slovensko društvo »Triglav« v Belgradu.

Obešil se je. V soboto popoldan se je na Grmiščih pri Škofelji obešil krog 70 let star mož Boltežar na postelji. Kaj je temu vzrok, se sedaj še ni dognalo. Njegovo truplo so prepeljali v mrtvašnico v Smarje. Njegov zet se je baje tako ustrašil vsled tega, da se je moral dati v Ljubljani elektrizirati.

Ogenj. V nedeljo zvečer začelo je goreti ob pol 9. uri zvečer v Smartnem pri Savi pri posestnici Hel. Plevnikovi. Zgorel je pod in hlev. Škoda, ki jo je napravil požar, je zelo ogromna. Na kraj nesreče prihitela je na pomoč takoj po dolgem in zelo napornem delu ogenj pokončala. Zaradi pomanjkanja vode je bila akcija zelo ovirana. Kdo je ogenj začetil, ni znano. Najbrže je kdo vrgel kako smotko po neprevidnosti v bližino poslopja. Da se ni ogenj razširil po sosednjih poslopih, gre vsa hvala požarni brambi iz Most, katere je s tako požrtvovalnosti priskočila tako točno na pomoč.

Z okna je padel. V Retju pri Trbovljah je padel dne 24. t. m. triletni sinček nekega tamošnjega železnicega uslužbenca v nestreženem trenutku z okna v drugem nadstropju in je zadobil smrtno nevarne poškodbe.

Dva mlada vlomilca. Pretekli teden je bilo vlomljeno v neko zaklenjeno mesnico v Beli peči na Gorenjskem. Vlomljeno je bilo s sekiro in izginilo je sto kron denarja. Kot storilec je orožništvo aretiralo nekega 13letnega šolskega učenca in 14letnega tovarniškega delavca Rajmunda Moritscha iz Šmohorja na Koroskem. Del ukradenega denarja so k sreči še dobili pri mladih vlomilcih. Oba tatinska tovariša sta hotela nekaj dni pred tem vlo-

miti v poznih večernih urah v tamošnji konsum, toda prepodili so ju še o pravem času. Moritscha so izročili okrajnemu sodišču v Kranjski gori.

Demon alkohol. Te dni so našli ljudje na poti iz cerkve domov 54letnega prevžitarja Domna Gašperšiča iz Kota mrtvega v nekem tamošnjem jarku. Gašperšič, ki je bil hud alkoholik, se ga je prejšnji dan v neki tamošnji gostilni tako navlekel, da je v pijanosti padel v jarek, kjer je obležal. Dognalo se je, da je Gašperšič umrl na zastrupljenju z alkoholom.

Nesreča pri delu. Te dni je sekal na domačem tralu drva 16letni posestnikov sin Matevž Sodar iz Vrat. Med delom mu je po nesreči odletel kos lesa v levo oko in ga težko poškodoval.

Pri podiranju dreves ponesrečil. Te dni je podiral drevesa v nekem gozdu pri Loki 28letni posestnikov sin Janez Mrak. Pri delu je padlo nenadoma deblo na fanta in ga je močno poškodovalo na desni roki in na desni strani prsi.

Vlom in tatvina. Te dni so vlomili v odsotnosti domačih ljudi došle neznanosti storilci v zaklenjeno stanovanje posestnika Mihe Dolenca iz Vrat in so odnesli iz škrinje, kamor so vlomili s sekiro, več perila, par blaznjev in ručavice barve, zlat poročni prstan z urezanimi črkama »Z. D.« ter črn zamestast klobuk. Orožništvo tatove pridno zaslednje.

Pretep med delavci. V petek, 27. t. m., ponoči so se stepli tik pred poslopjem c. kr. okrajnega glavarstva delavci s predilnice in topilnice. Ramenih je veliko delavcev. Vzrok pretepa je staro sovražstvo med predilničarji in topilničarji zaradi hrvaških delavk. Še drugi dan so bile na mestu pretepa cele mlakuže krvi.

Zblaznela je v četrtek v Železnikih 32letna vezilja Terezija Prezelj, katero so pripeljali v blaznico na Studenec. Nesrečnica je bila epileptična od svojega 12. leta in je ta bolezen tako vplivala na njene živce.

Umor. Ko je skladiščnik dež. vin. kleti M. Messner iz Gradca prišel domov, je našel svojo ženo mrtvo. V desni roki je držala revolver. Na mizi je ležal listek, na katerem je bilo napisano, da se je žena ustrelila, ker ne more več živeti. Sedaj je pa policija dognala, da je ženo ustrelil delavec Jožef Luger, s katerim je imela za moževim hrbitom razmerje. Luger je hotel, da pobegne z njo v Ameriko, ekr se je pa branila, jo je ustrelil. Luger je pobegnil.

Razredna loterija. Pri včerajšnjem žrebanju so zadeli: 60.000 K št. 31.362; 5000 K št. 17.826 in 55.876; 2000 K št. 1356, 3700, 4239, 8540, 9238, 12.261, 12.986, 23.872, 26.304, 46.275, 49.445, 55.523, 79.162, 87.565 in 93.418.

Liubliana.

Pred novimi dogodki v Ljubliani? Dr. Triller je govoril na obšč. zboru šentjakobskega pol. društva:

»Pripravljeni pa moramo biti na vse. Pri nas je vse mogoče. Naša vlada nima boljše naloge, kakor da pomaga zadaviti vse, kar je narodno in napredno in ni izključeno, da bo baron Schwarz, ki je napram klerikalcem mehak kakor vosek, dovolil v tak boi. Ustrašiti pa se tudi njega ne smemo. Čim več nasilja, tem več odpora. Če vztrajamo, bomo srečno prebili tudi najhujšo krizo in naj pride tudi do novih volitev, bomo videli, ali smo napredovali ali nazadovali! Mislim pa, da bodo te volitve ugodnejše, kakor zadnje občinske volitve. Za to pa je treba tesne organizacije, ki se izraža najsrečnejše v političnih in gospodarskih društvih. Kadar bo treba mobilizacije, mora biti vsak mož na svojem mestu, potem se nam ni bati nikogar, najmanj pa kranjskega političnega bauer-schrečka.« — **Iz intrij dr. Pegana in tovarišev se dá posneti, da doživi Ljubliana kmalu novo ponizanje — in da bodo še letos volitve.**

Iz seje deželnega odbora kranjskega dne 28. marca 1914: Prvo žrebanje papirjev deželne banke kranjske se določi na 15. aprila t. l. ob 11. uri dopoldne. — Deželni živinozdravnik na Vrhniki se imenuje Fr. Pestotnik, ki nastopi službo 1. aprila 1915, ko zadosti vojaški dolžnosti. — Šolska babica Katarina Kvartič v deželni bolnišnici se definitivno namesti. — Sklep zdravstvenega zastopa Tržič se razveljavi glede dovolitve odškodnin odbornikom, ki se udeležijo seje, odobri pa glede nagrade načelniku. — Zastopnikom deželnega odbora v zdravstvenem okrožju na Raki se imenuje Alojzij Humek v Gradišah. — Za rokodelsko razstavo v Radovljici se dovoli 500 K podpore.

— Deželni vladi se predlaga razpust občinskega odbora v Slavini in nasvetuje za gerenta Štefana Fičur v Slavini, za prisednike pa Josipa Zitko in Janeza Hrovatin iz Matenjevasi. Fr. Bergeč iz Koč in Frana Poženel iz Rakitnika. — Prošnje posestnikov od Sv. Duha in iz Krškega za dovolitev podpore za modro galico se odklonijo.

— **Beneficne predstave v deželnem gledališču** v korist članom slovenske drame se vrše v soboto dne 5. aprila, v nedeljo in v torek dne 7. aprila. Uprizore se kot prva predstava Govekarjevi »Legionarji«, ki se ponove tudi v nedeljo popoldne, na kar posebno opozarjamo goste iz dežele in dramskična društva province. Zvečer se igra po dolgem času Coste velezbavno burko s petjem in plesom »Ali je to dekle!« in v torek drama modernega pisatelja Nicodemija »Perjanica«, katere vsebino priobčimo v naslednjih dnevih.

— **»Aleluja« v slov. deželnem gledališču.** V včerajšnjem poročilu je izpadlo nekaj vrstic, tičeče se gospe Bukšekove in g. Trampuža. Gospa Bukškova — žena Farijeva, ki se je v trenutku pred 20 leti spozabila ali zato ponižno in udano trpela vsa preziranja svojega moža in ob vsem ponižanju ostala dostojanstvena dama, je šla v svoji igri gosposdu Borštniku primerno ob strani. — Gospod Trampuž (ki je nastopil kot gost) — Evin mož — je svojo z molkom napolnjeno vlogo z umestnimi gestami dobro rešil in izborno in čustveno pogodil svoj tragični trenutek. Talent, lep talent, je snoči na vsak način pokazal. — Tudi mi se pridružujemo glasu občinstva, da naj ne bi bil predsnočni večer poslovljni večer ravnatelja g. Borštnika, temveč, da naj se od vseh medalnih in najmerodajnejših činiteljev uredi vse potrebno, da g. ravnatelj takoj zopet prevzame vodstvo slovenskega gledališča.

— **V gledališču stalno mraz in prepili.** Pišejo nam: V deželno gledališče je brez zimske obleke nevarno hoditi, ker dobi človek v njem kar na lepem nahod in prehlad. Poizkušal sem sedeti na balkonu, a tam vleče kakor sredi ceste zdaj od leve, zdaj od desne; nato sem se preselil v parter, a tam vleče še huje; končno sem si obupan kupil ložo, a v njej je bilo mrzlo ko v ledenici in počutil sem se kot v kletki, tako malo je prostora. A tudi ložna vrata so šklepetala od prepiha, in sedel sem v sukni polovico predstave. Vzrok tega prepiha je neštevilno vrta in vrata, ki so malokdaj vsa zaprta. Glavna vrata stoka na stečaj odprta še pol ure po začetku in že pol ure pred koncem predstave. Malih vrat pa menda nihče ne zapira po medaktih; a že davno pred zaključkom igre odpro biljetarji vsa vrata popolnoma, da brije burja po hodnikih. V ponelelek pri operi se sploh ni več zakurilo, in vse občinstvo je godrnjalo zaradi mraza. Treba bo torej jemati svršenike, plede in ogrtače vselej seboj na sedeže, ker drugače se dobi nahod.

— **Matica Slovenska. Razpis častne nagrade za leposloven spis.** »Matica Slovenska« razpisuje častno nagrado 300 kron za daljši leposloven spis poljubne vsebine. Vložiti ga je treba do 1. maja leta 1914, pod posebnim geslom: pisateljevo ime bodi v kuverti, ki je zaznamovana z dotičnim geslom. Razume se, da sprejme avtor za nagrajeni spis poleg nagrade tudi običajni honorar.

— **V redni občni zbor** »Društva jugoslovanskih uradnikov denarnih zavodov v Trstu« se vrši dne 5. aprila 1914 ob 10. uri dopoldne v prostorih hotela »Union« v Ljubliani. Dnevni red: 1. Citanje zapisnika IV. društvenega občnega zbora. 2. Poročilo osrednjega odbora. 3. Poročilo preglednikov. 4. Volitev osrednjega odbora in preglednikov za društveno leto 1914. 5. Referati: a) Dr. Politico: O organizaciji. b) Hiter: O vzorni pragmatiki. 6. Služajnosti. Op. Krajevne skupine se v smislu točke 22 dr. pravil pozivajo, naj naznanijo podpisnemu odboru delegate za gornji občni zbor. — Osrednji odbor. — Opomba: S posvetovalno in glasovalno pravico se udeležijo občnega zbora: a) delegati, b) osrednji odbor (točka 21 dr. pr.); drugi društveni člani imajo pr. zgolj posvetovalno pravico. — Občni zbor je sklepčen, ako zastopajo navzoči delegati vsaj eno tretjino vseh rednih članov. — O predlogih, ki niso v zvezi z objavljenim dnevnim redom, se sme sklepati le, ako so bili sporočeni osrednjemu odboru vsaj 8 dni pred občnim zborom, ali ako se jim na občnem zboru pripozna nujnost z dvotretninsko večino glasov (točka 25 dr. pr.).

— **Sokol I.** javlja svojemu članstvu tužno vest, da je včeraj jutraj ob 8. uri preminul od ustanovitve.

društva eden najpridnejših in vztrajnejših sokolskih delavcev, zvesti br. Josip Počivalnik, bančni uradnik. Pogreb se vrši danes (torek) popoldne ob 5. uri iz hiše žalosti v Prisojni ulici. Bratje v kroju se zbirajo v društvenih prostorih ob 4½. Članstvo spremlja umrlega brata do groba. — Po pogrebu je v društvenih prostorih posmrtna trizna (proslava spomina in dela umrlega brata). K tej imajo pristop bratje in sestre Sokola I. — Br. Počivalnik je bil navdušen narodnjak, pomagal je pri raznih prireditvah najrazličnejšim narodnim društvom. Že dolgo je nosil v sebi kal težke bolezni, vžle temu se ni odteljal nikjer delu. Z udanostjo in veseljem je služil narodu, še pred par dnevi je izrekel redno in upanje, da prične v najkrajšem času z vodstvom pevskih vaj pri svojem Sokolu I. Še v zadnjih dneh je izpraševal odbornike Sokola I., kdaj vendar prične zidati svoj dom, v tem je videl cilj svojih želja in dela. Bratje, počastite spomin z obilno udeležbo!

Sokol I. prosi svoje članstvo, da proslavi spomin umrlega brata Počivalnika v smislu in soglasju njegovih življenjskih teženj; mesto vencev darujte prispevke za zgradbo društvenega doma!

— **Knjižnica N. S. Z.** se je v zadnjem času zelo pomnožila, vendar je pa potrebno, da se pridobi čim več knjig, ker posebno zadnji čas delavstvo prav rada sega po dobrem čitvu. Zato se obračamo do vseh tistih rodoljubov, ki imajo na razpolago kakšno knjigo, da isto blagovolijo podariti knjižnici N. S. Z. ter s tem omogočijo da dobi delavstvo čim več dobrega čitva. Priporočamo da pride knjižničar N. S. Z. prevzeti knjige, prosimo samo naznaniti vodstvu N. S. Z. v Ljubljani naslov darovila.

— **Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur«** v Ljubljani. Sprejme se: 1 korespondent, 2 kontoristi, 1 poslovodja, 1 potnik, 6 pomočnikov mešane stroke, 1 pomočnik železniške stroke, 3 pomočniki špecerijske stroke, 2 kontoristini, 5 prodajalk, 7 učencev in 3 učenke. Službe išče: 3 knjigovodje, 3 korespondenti, 6 klerikov, 5 poslovodij, 3 potniki, 10 skladiščnikov, 22 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki železniške stroke, 12 pomočnikov manufakturne stroke, 16 pomočnikov špecerijske stroke, 3 pomočniki modne in galanterijske stroke, 17 kontoristini, 14 blagajničark, 21 prodajalk, 5 učencev in 4 učenke. — Posredovalnica posluje za delodajalce, člane društva, učence in učenke brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

— **V viharju pogube** je naslov kinematografskega romana v 6 delih, ki se predvaja danes v kinematografu »Ideal«. Občutka polno dejanje kaže nam usodna pota mladega dečka. Krasne fotografske finosti in veliki genljivi momenti zagotavljajo tej drami, ki je slična znanj »Otrok Pariza« najpopolnejši uspeh.

Vsi dopisi iz Trsta za »Dan« naj se oddajo edino-le v Podružnici uredništva »Dan« v Trstu, ul. Sv. Frančiška števil. 2/II.

Trst.

Zidarska skupina NDO. Podpisani vlijudno vabi vse člane zidarje na jako važen sestanek, ki se bo vršil v sredo, dne 1. aprila, točno ob 6. uri zvečer v društveni dvorani, ulica sv. Frančiška 2. Tovariši zidarji! Udeležite se tega tako važnega sestanka, ki je velikega pomena za nas vseh. Nihče naj ne manjka! Predsednik.

Predavanje prireditelja belvederske Ciril-Metodova podružnice v nedeljo 5. aprila t. l. ob 10. predpoldne v veliki dvorani »Narodnega doma«. Predmet: »Gospodstvo polje ob 500letnici zadnjega ustoličenja koroških vojvod.« Vstopnina 20 v, oziroma za dijake 10 v. Slovenska mladina, pridi mnogobrojno na to predavanje, da se seznaniš o oni zgodovinski dobi, v kateri Slovenec ni bil tako teptan in zaničevan kakor danes!

V Trstu imamo na pomlad deževno vreme. Že zadnjič smo povedali, da je treba popraviti ceste. Toda kaj hočete, če imamo takega župana, ki se za nič drugega ne briga kot za demonstracije italijanske mularije. Njegovi italijanski svetovalci pa so ravno taki mošče. Je pač križ. Če bi nam bilo mogoče pomesti to pakajo. Še sčasoma bo že šlo, upajmo.

Slavno uredništvo! Prav imate, da vodite boj proti tistim Slovincem, ki govorijo med seboj italijansko. Vsak zaveden Slovenec se mora s takim bojem popolnoma strinjati. Pomisliti naj le samo treba, da nas na-

padejo Italijani z gorjaci in drugim orodjem, če slišijo, da govorimo slovensko. Da je to resnično, to kažejo zadnji dogodki. Saj skoro vsak dan napadejo kakoga Slovence. Tako mrzijo naš jezik. Mi pa naj se celo v naših narodnih društvih ponajšamo z italijanščino!? Skandal! Če nikjer drugje, je tu potrebna najostrejša remedura. Treba bo vzeti velikansko metlo in pometati, da se bo vse kadilo. Ni hudar, da bi stvar ne bilo mogoče izčistiti. Priporočamo vam, da drezate in drezate, da vodite v tem oziru boj do skrajnosti. Edino neprestani in ostru spomini so v stanu, kaj pomagati, če pa bi se stvar zanemarjala, kaj pa bi bilo potem...

Iz Sv. Križa pri Trstu nam pišejo: Veselo človeku utripje srce, ko sliši, kako korak za korakom napredujejo tržaški Slovenci; ko človek vidi v duhu tisti dan, ko bomo rekli: »Mi, Slovenci smo gospodari v Trstu in nobeden drugi!« Res, da so še daleč tisti časi, ali pridejo gotovo. Ali nekaj je vendar, kar mi sil per v roko, in to je naša zapuščena vas Sv. Križ. K nam ne pride nobeden izmed tržaških političnih voditeljev poročat, kake brutalne razmere vladajo sedaj v Trstu in sploh po vsem Slovenskem; kako kruto postopajo Italijani na jugu in Nemci na severu, ter na drugi strani naša slavna vlada, katere nam ne da niti tega, kar nam pripada po božji in človeški postavi: namreč šol, med tem ko sinu denar med albanske divjake. Sedaj, ko je tisti primeren čas, ko bi se vnelo marsikateremu mladenemu Slovincu srce za svoj rod, ravno sedaj je vse tiho. Res je, da Sv. Križ nimamo toliko pomena kot Trst, ali vendar smo tudi mi del slovenskega naroda. Saj je Sv. Križ ena izmed najbolj ogroženih vasi v tržaški okolici. To je, od strani socijalnih demokratov in v zadnjem času sem pritepenega kranjskega klerikalizma kateri ima glavno materialno podporo v »Slovenski Straži«. Iz tega lahko sami sklepate, kakšne razmere bi zavladale, če bi prišle te dve stranki na površje. Delo iz deset let bi bilo na mah uničeno. Torej treba sovražniku zapreti pot, in to hitro, da ne bo prepozno, zakaj po toči ne pomaga zvoniti. Žalostno je tudi, da ima politično vodstvo narodne stranke v Trstu, take zaupnike v Sv. Križu, ki so samo za čast, ne pa za izvrševati svoj poklic. Ti gospodje bi vršili svojo dolžnost, če bi jih kdo k temu priganjal, ali pa vodil za ušesa. In dokler bodo ti ljudje vršili ta poklic, bo vedno slabo. Tedaj pridite sedaj, in iztrebite to gnobilo. Priredite kak javen shod in poročate ljudstvu v kakšnem položaju se nahaja naše narodno vraščanje in politika naše ljube Avstrije, da ne bodo ljudje rekli, prihajajo samo takrat, kadar nas potrebujejo. Saj sedaj ni več, kakor je bilo pred leti, ko so delali nasprotniki take kravale, da je bilo groza. In če boste naše ljudi tako poučili, pridejo spet volitve, in ne boste rekli: Sv. Križ, tako velika vas, pa samo 70 glasov, ampak jih bo mnogo več, zakaj pregovor pravi: Kdor ne sele, tudi ne žanje! K. Tence.

Od velikonočne nedelje 12. do 17. aprila — 6 dni!

Modra miška!

Z Magdo Lessing!

Največja in najkrajša učinkovita veseligrata te sežije! Neprestan bučen smeh! **Kinematograf Ideal.**

Boj za „božji dar“ v Novem Lurdu.

(Konec.)

Sodišče proti politični oblasti.

Po zakonu z dne 22. 10. 1875 št. 37 drž. zak. št. 7 iz 1876 imajo sodnijske razsodbe, če je kateri ukaz veljaven ali ne. Tembolj imajo sodišča pravico in tudi dolžnost razsoditi, če je kak sklep političnih oblasti zakonit, veljaven ali ne. V predmetnem slučaju sta okrajno glavarstvo in deželna vlada nepostavno ravnala, ko sta izdala dovoljenje za nabiranje denarja. To nepostavno dovoljenje ne daje župniku nobene pravice, da so postavili nabiralnik in da iz njega jemljejo denar in tudi niso nikako »upraviteljstvo milodarov v Novem Lurdu«. Denar, ki ga je župnik došel nabral, je kot brez zakonitega dovoljenja — konfiscirati in deponirati kot »depositem politicum«. Oba obtožena ugovarjata proti tožniku tudi pomanjkanja aktivne legitimacije za nastop take tožbe. — Če je Piletič tudi kaj obljubil, je to

obljubil neopravičencem in taka obljuba ne velja.

Temu nasproti se tožniki (na čelu jim župnik) sklicujejo, da je škofjski ordinarijat z dopisom z dne 18. 8. 1911 izjavil, da ne ugovarja, da se dovoli potom okr. glavarstva nabiranje darov pod nadzorstvom župnika in dveh ad hoc imenovanih ključarjev.

Razsodba okrožnega sodišča.

V smislu § 6 c. p. r. ima sodišče uradoma preiskovati, je-li podana na strani tožnika predvsem pravdna zmožnost — in če bi bilo temu vprašanju pritrjeno — je-li opravičen ugovor tožencev, da tožniku manjka tudi aktivna legitimacija za to pravdo. — Po mnenju sodišča »Upraviteljstvo milodarov v Novem Lurdu« ne more nastopiti kot tožnik. To »Upraviteljstvo« ni nosilec lastnega imetja, marveč se sme k večjemu baviti s tujim imetjem, namreč, nabirati darove pri »Novem Lurdu«, jih upravljati in nadzorovati. Če pa »Upraviteljstvo v Novem Lurdu« ni nosilec lastnega imetja, potem tudi ni juristična oseba in potem sploh nima zmožnosti nastopiti kot stranka t. j. ne more v lastnem imenu zavzemati mesto tožnika ali toženca. Ker pa je močnost nastopiti kot stranka po § 1. c. p. r. neobhodno potreben predpogoj za pravdno zmožnost, je slednje tožniku popolnoma pravilno ovreči. Zato je pa vse dosedanje pravno postopanje smatrati kot nično in je bilo tožbo zavrniti. (§ 7 in § 478 c. p. r.). — Glede na ta izrek sodišče ni imelo več povoda reševati še druge vprašanje o obstoju aktivne legitimacije, ne se spuščati v bistveno razpravljanje. Stroške je sodišče vzajemno pobotalo; ni jih bilo naložiti tožniku, ker ta po navedenih izjavah nima zmožnosti biti stranka, pa tudi zastopnikom tožnika, to je Lesjaku, Lužarju in Martinčiču stroškov ni bilo naložiti, ker tudi niso stranka.

»Novi Lurd« pred nadsodiščem v Gradcu.

Kakor je iz zgorajšnje razsodbe razvidno, je župnik Lesjak s svojo tožbo pogorel še predno je vprašanje zaradi denarja sploh prišlo v razpravo. Ali čakala ga je še druga nesreča. Zastopnik obeh obtoženih Piletičev se je tudi proti temu pritožil, da bi župnik in njegova 2 ključarja ne plačala tožbenih stroškov. Te dni je nadsodišče v Gradcu tej pritožbi ugodilo in razsodilo tako, da morajo župnik in njegova oba ključarja nositi tudi vse stroške te pravde. Nadsodišče to utemeljuje bistveno tako: Če prav tega »Upraviteljstva milodarov v Novem Lurdu« ni smatrati kot za obtožbo opravičeno stranko, vendar v resnici so prevzeli kot »zastopniki« tega upraviteljstva župnik Lesjak in cerkvena ključarja Lugar in Martinčič mesto tožnika, ter so v lastnem imenu podpisali pooblastilo. Župnik je tudi osebno interveniral v sporni razpravi. Vsled vložitve tožbe za neobstoječi pravni subjekt so ti povzročili one stroške, ki so nasprotniku nastali vsled potrebne pravne obrambe. Po § 46. c. p. r. pa jim je bilo naložiti povračilo stroškov je po glavah (?), ker za solidarnično zavezo ni podlage. (Plačali bodo okrog 400 K stroškov).

Tako je za enkrat ta preprič: kdo pobaše »božji dar« nabran pri »Novem Lurdu« končal s porazom župnika, ki je ta preprič začel. Ali kakor slišimo, je ta enkratni konec še le začetek nadaljnim prepričom in bojem. Ki se bodo bili med politično in sodno oblastjo. In to vse zaradi božjih darov, ki jih je zneslo z žuljevimi rokami to naše dobro verno ljudstvo doli v »Novi Lurd«.

Z zrakovlovom za tatom.

Nekaj, česar še ni bilo.

Naravnost neverjetni so v zadnjem času napredki v zrakovlovstvu; poskušalo se je že obletati našo zemeljsko oblo. Vedno večje je število onih, ki hočejo to velikansko nalogo izvršiti. Pred tremi ali štirimi meseci je drzni francoski zrakovlovac Pegoud s svojimi »leti smrti« spravil sto tisoče in sto tisoče svojih gledalcev v blazno začudenje, zrak in trepet, in danes? Za »lete smrti« se nihče več — ne zmi ni zato si Pegoud izmišljuje nove vrstolomnosti. Ampak enega še ni bilo dosedaj: tatu še niso poskusili loviti v aeroplani.

Kakor povsod — tudi tu prednjači Amerika.

Zamorec v hotelu.

V Ameriki je tatinska drhal nekoliko bolj različna, kakor pri nas, na starem svetu. Tam se v tem malo častnem pa zato »dobičkanosnejšem« poslu ne vežbajo samo belokožci, temveč tudi Kitajci, Malajci in Činci. In ti prav nič ne zaostajajo za belokožci.

TRST Odlikovana pariška čevljarna **TRST** (Calzoleria Parigina).

Velika izbira čevljev za gospode, gospe in otroke. Cene zmerne.

Cene zmerne. Ulica Carducci števil. 15.

Minule dni je neki črnc v Miami v Floridi obiskal goste hotela Royal Polm in si je za vizito vzel nekaj diamantnih igel in večje svote denarja, ne da bi bil pustil za seboj kakšne sledi. Vse iskanje je bilo brezuspešno.

Zamorec izgine — ladja odpluje.

Nekaj ur pred odhodom ladje iz pristanišča je pa iz hotela nenadoma izginil neki črnc, ki je služil za postrežnika.

Vsled tega se je sum osredotočil na njega in takoj je bila vsa policija na nogah in na lovu za tatom, ki je med tem srečno došel v pristanišče in se vkrcal na ladjo.

Policaji so pridrveli v pristanišče ravno v trenutku, ko je ladja odplula.

Duhovita ideja — policaja.

Kako priti na ladjo in se polastiti uzmoviča? Razdala med bregom in ladjo vedno večja; ladje druge ni bilo na razpolago, tudi predraga bi bilo in nič originalnega bi ne bilo na tem. Eden od policijskih organov je prišel na duhovito idejo: na aeroplani leteti za ladjo.

In kakor hitro se je našel pilot, ki je bil pripravljen izvršiti drzni načrt, sta se takoj vseda v hidroaeroplan in letela za ladjo, ki je bila že 50 milj daleč na morju.

Razsajala je močna burja in padal je sneg.

V pol ure je bil hidroaeroplan nad ladjo.

Policaj pade v morje.

Na ladjo ni bilo mogoče priti drugače, kakor, da je policaj skočil v morje, odkoder so ga potom vrvi potegnili.

Ko se je ta zgodilo, je bila pa zadeva kmalu končana. Policaj je aretirat zamorca, vzel ga s seboj na aeroplan in odletel se nazaj v Miami.

Za ta nov način zasledovanja tatov se ni porabilo niti pol ure. In gotovo je, da se bo način tudi v prihodnje uporabljal in vporabljal. Ker pa so v tatovi in tovariši tudi korajžni, se bodo sedaj tudi ti posluževali zrakovlovov. To bo ves profit iz te senzacije.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

DEMISIJA ANGLEŠKIH VOJASKEH FUNKCIJONARJEV.

London, 30. marca. Ministrski predsednik Asquith, več ministrov, polinimarsal French, general Edwards so imeli dolgo konferenco, nakar so se podali h kralju v avdienco. Tu so podali vojni minister Seely, polinimarsal French in general Edwards demisijo, ki jo je kralj tudi sprejel. Posle vojnega ministra bo vodil sedaj Asquith.

London, 30. marca. V spodnji zbornici je podal Asquith poročilo demisije in vzroke ter poudarjal, da je razmerje med armado in vlado dobro ter da je armada vedno pripravljena služiti interesom države. Poudarjal je, da je le z velikim obotavljanjem sprejel posle vojnega ministrstva.

NEURJE V SRBIJI.

Budimpešta, 30. marca. Ravnateljstvo srbskih železnic je obvestilo ravnateljstvo ogrskih železnic, da je vsled neurja in povodnji ves železniški promet med Belgradom in Lapovo ustavljen. (O povodnji priobčimo jutri izviren dopis.)

POGAJANJA V CARIGRADU.

Carigrad, 30. marca. Srbski delegat Stefanović se je začel pogajati z ekumeničnim patrijarhatom glede prevzetja cerkvene uprave v Novi Srbiji.

SE BO VNELO NA BALKANU?

Belgrad, 30. marca. Ob srbski meji na albanskem ozemlju so se zbrale velike tolpe Albancev, kakih 10.000 mož. Na nekaterih krajih so tolpe udrele na srbsko ozemlje v smeri proti Prizrenu. Nekaj srbskih krajev so oropali; Banjo in Rakovac. V boju je bil ranjen prizrenski načelnik Rokica, ki so ga Albanci tudi zajeli, ali pozneje izpustili. — Ti dogodki so izzvali v Belgradu veliko ogorčenje in gotovo je, da jo bodo Srbi Albancem enkrat za vse-

FRAN MALIS,

diplomiran krojač.

Trst. - Ulica Tor S. Piero 4 - Trst. Podružnica: Nabrežina 99.

lej zaigrali in jim pregnali apetit, hodi diti ropat na srbsko ozemlje.

TATVINE V PROSTI LUKI.

Trst, 30. marca. O velikih tatvinah v prosti luki se vrše nadaljne preiskave. Policija je dosedaj doznala, da je bilo ukradenega nad 100.000 K blaga. Tatovi so skoro sami regnikoli. Vest o tej tatvini vzbuja splošno pozornost.

Razne zanimivosti.

Grozna tragedija stavca. Dne 25. februarja popoldne se je pripetil obžalovanja vreden slučaj v rodbini stavca Riharda Kapperja iz Smichova pri Pragi. Kapper, ki je bil prej uslužben pri »Prager Tagblattu«, niso po končani stavki več sprejeli v tiskarno, kjer je pustil vsa svoja mladeniška leta in vse svoje moči. Kapper je ves obupan streljal na svojem stanovanju najprej na svojo ženo, nato pa si je pogoltnil še sam kroglo v glavo. Bil je takoj mrtev. Smrtno nevarno ranjeno ženo so prepeljali v bolnišnico. Grozen slučaj, ki ga je povzročil sedanj krični socijalni red.

V železniškem vozu našli vojni načrt. »L'homme Libre«, list bivšega ministrskega predsednika Clemenceaua poroča sledečo novico, ki je skoro neverjetna: Neki francoski častnik, ki je popotoval po Nemčiji, je našel v železniškem vozu zavojček spisov, ki jih je vzel s seboj na Francosko. Ko so na Francoskem zavoj odprli, so našli v njem važne dokumente o mobilizaciji nemške armade.

Žurnalist se je ustretil. Te dni se je ustretil izdajatelj in urednik madjarsko-angleškega lista »Hungary« Evgen Balonyay. Izgubil je znatno svoto denarja na borzi in je v obupu izvršil samomor.

Vlak v ribniku. Lokalni remeški vlak je skočil te dni s tira. Lokomotiva je padla s tremi vozovi vred v ribnik. Deset potnikov je bilo težko ranjenih, strojevodja je bil na mestu mrtve.

Vsled mraza se porušila gora. Ne daleč od Montanbana na Francoskem se je porušil velik del gore Pontderatha. Imenovana gora je skalnata. K sreči se je sesula gora šele potem, ko je šel izpod nje osebnih vlak, ki tam vozi. Skale, ki so se podirle so zasule celo železniško progo in so napravile veliko škodo tudi na tamošnjih poljih. Ko se je začela gora padati, se je slišal grozen ropot in to več milj v okolici. Vzrok tega sesutja je nenavaden mraz in dež, ki vlada v tamošnjem kraju.

Vlak trčil ob avtomobil. Iz Met se poroča: Na poti pri Durbelmu je trčil avtomobil, v katerem je sedelo pet oseb ob lokomotivo nekake lokalnega vlaka. Lastnik avtomobila, tovarnar Neffler in njegov otrok sta bila na mestu mrtva. Tovarnarjeva soproga in šofer sta bila smrtno ranjena.

Kanonik umrl v cerkvi. Kanonik katedrale Quillot v Eyvensen je 3. t. m. umrl naglo pri maši. Nenadoma se je zgrudil na tla; verniki so mu prišli na pomoč, toda bil je že mrtev.

Bomba v cerkvi. V londonski cerkvi sv. Janeza Evangelista je te dni eksplodirala bomba. Vsled eksplozije sta se zdrobili dve prekrasni dragoceni, slikani okni, ki datirata še iz 16. stoletja. Eksplozija je bila tako huda, da je vrglo eno izmed cerkvenih klopi petnajst metrov daleč. K sreči ni bil nihče isti čas v cerkvi.

Smrten padec avijatika. Argentinski avijatik Newbery je hotel dne 4. t. m. preleteti 7000 m visoko gorovje And, ki se razprostira med Argentino in Chile. Pri tem drznem poskusu se mu je aeroplan zrušil, avijatik je padel na tla in je bil takoj mrtev. Njegov sopotnik in prijatelj, poročnik Chimenez Rastro, je zadobil pri padcu težke telesne poškodbe. Newbery je bil predsednik argentinskega Aerokluba. Bil je avijatik posebne nature. V zadnjem času je napravil rekord. Zletel je v višino 6175 m, torej za 125 m višje nego Francoz Legagneux. Ta polet ga je navdušil, da je poskusil preleteti Ande.

Dar Francije španskemu kralju Alfonzu. Francija je darovala španskemu kralju Alfonzu predrago-

cen dar: Orožje in vojaško opravo Filipa II. Ta dar je povzročil v Franciji živo diskusijo in odpor. Minister vojne pravi, da sta bila orožje in vojaška oprava dana španskemu kralju leta 1913. Ta historična vojaška oprava pa ni varovana z zakoni dežele in so jo dali madriškemu muzeju za nedoločen čas samo kot posojilo. »Matin« pa trdi, da je darovanje in posojevanje dragocene vojaške oprave protizakonito in da se ne sme privoliti v to. »Matin« pravi nadalje, da bi se to lahko zgodilo, če bi se za to preuredil zakon, ker so ti historični predmeti last francoskega naroda. Podoben slučaj se je zgodil l. 1867., ko je prosila angleška kraljica Viktorija Napoleona III., da bi ji dal Plantagenetov nagrobni spomenik. Napoleon je obljubil, toda ko je zvedela o oblihi javnosti, je nastal v Franciji tak upor, da je moral Napoleon cesarico poprositi, da mu vrne dano besedo. »Journal« vpraša, kaj bi se zgodilo, ako bi prišli v Pariz egipčanski kadifi in bi zahtevali od Francije, da jim vrne obelisk iz trga »Sloge«. Vojaška oprava Filipa II. je tako lepo, umetniško delo; napravila sta jo leta 1559. v Augsburgu Deziderij Colmann in Jurij Siegmann. Doslej se nahaja v muzeju hiralnice v Parizu.

Posebno presenečenje. Te dni je umrl v nekem večjem mestu v vzhodni Svici znan in splošno priljubljen notar, o katerem piše »Neue Zürcher Ztg.«, da je imel v svoji hiši sobo, kamor ni smel nihče stopiti, niti njegova žena ne. Ta soba je bila za celo notarijevo obitelji nekako svetišče, o kateri je notar na vprašanja odgovarjal le s tem, da hrani v nji razne vojaške potrebščine. Ko je notar umrl, je bila njegova skrivnost odkrita in njegova žena nenavadno razočarana: v celi sobi je bila velika množina moških in ženskih čevljev in to najboljše vrste. Notarjeva žena je sicer vedela, da je bil njen soprog prijatelj krasnih čevljev in da je bilo njegovo obutalo nele najboljše vrste, ampak tudi najlepše forme. Notarjeva zbirka je bila cenjena na 30.000 frankov. Vdova bo sedaj najbrže spravila celo zbirko v denar.

O Pankhurstovki. Sufrazetko Silvijo Pankhurstovo so dne 8. t. m. v Londonu aretirali, ko se je ravno peljala v nekem omnibusu na shod svojih prismojenih družic. Shod bi se moral vršiti na Trafalgar Square. Ko so sufrazetke dobile poročilo o aretaciji, so se oborožile in so jo hoteli mahniti v Downingstreet. Policija je prisilila razpoda.

Trinajstletni samomorilec. V Veliki Bistrici pri Olomucu je povzročil veliko senzacijo samomor trinajstletnega dečka Ceneta Morbierja, ki se je obesil na kluko pri vratih na stanovanju njegovih starišev. Vzrok samomora mladega dečka ni znan.

Mali oglasi.

deseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Damske žalne obleke (kostume) vse velikosti po najnovšem kroju priporoča konfekcijska trgovina A. Lukič. Pred škofijo 19. 99—X

Učenec in učenka za trgovino s papirjem se takoj sprejmeta. Natančneje pri tvrdki Fr. Iglič. Ljubljana, Mestni trg 11.

Čevlarskega pomočnika sprejme za boljše delo Matej Oblak, Ljubljana, Gosposka ulica 7.

Vrtnar ali vrtnarski pomočnik lahko postane samostojen! V industrijskem kraju na Gorenjskem se pod zelo ugodnimi pogoji da v najem velik vrt, pripraven za vrtnarstvo. Pojasnila da Anončna Ekspedicija, Ljubljana. 174—1

»Eleonora« dvignite pismo. Miroslov. 170—1

Edina primorska tovarna dvokoles **»Tribuna«** Gorica, Tržaška ulica št. 26, prej pivovar Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, šivalnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrastrojov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stolna ulica št. 2—4. Prodaja na obroke. Ceniki franko.

Učiteljska tiskarna

Ljubljana, Frančiškanska ul. 6
priporoča poselnice, kuverte, račune, trgovska pisma itd. itd.

»Singer«
šivalni stroji soneprekosljivi v trajnosti in vsestransko uporabo.

»Singer«
šivalne stroje dobite samo v naših prodajalnah z »S« izveškom.

Singer Ko.

delniška družba šivalnih strojev.

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 4.
Novomesto, Glavni trg št. 45.
- Kranj, Glavni trg št. 119. -
- Kočevje, Glavni trg št. 79. -

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred škofijo št. 3. — Medena ulica.
: Fcseten oddetek v prvem nadstropju. :
Cenik na zahtevo brezplačno in poštino prosto.

Ne zamudite ugodne prilike.

Samo nekaj dni.

Prostovoljna dražba

popolna razprodaja zaloge čevljev

Ljubljana, Wolfova ulica 12 (na dvorišču pri Auru)

kakor moških, ženskih, otroških, gorskih itd., najnovejše oblike se bode razprodajalo od 1. aprila dalje **globoko pod lastno ceno.** — Nadalje se bode razprodala vsa zaloga usnja in čevlarskih potrebščin ter sploh vsa prodajalniška oprava pri

Združenih čevljarjih - Ljubljana

- - - Wolfova ulica št. 12. - - -

Spomladne modele za dame in deklice priporoča

A. Lukič

Ljubljana, Pred škofijo št. 19.

Za gospode in dečke največja izbira oblek in površnikov najnovejšega kroja.

Priznana najnižje cene! Solidna in točna postrežba.

Kako se pljučne bolezni, dušljivi kašelj in naduho

popolnoma ozdravi, poročam vsakomur brezplačno. Pošljite za odgovor kuverto z znamko na gospo B. KOLENSKA, Vrbovce št. 383 pri Pragi (Češko).

II. Nagradna zagonetka je rešena.

»Največja fotomanufaktura na Kranjskem je »ADRIJA« v Ljubljani.«

Nagrade so dobili: Fotografske aparate: gg. S. Koželj, F. Milavec, V. Ravnikarjeva, S. Stegnar, V. Uratarič in S. Zajec v Ljubljani. R. Stergar v Škofji Loki, S. Verbič v Lokvah, S. Žnidaršič v Prestranku. Parfume in mila pa gg.: I. Fojkarjeva, I. Kocmur, S. Skorpič, N. Slajmarjeva v Ljubljani. K. Ažman, Železniki; F. Dekleva, Vipava; F. Nachtigall, Jesenice; M. Poharjeva Trst; I. Svetličeva, Vič; A. Zgavec, Reka.

III. Kateri kraj je najlepši na Kranjskem?

Prvi in vsak deseti ter poslednji rešilec zagonetke dobi fotografski aparat, a vsak peti pa zavoj mila ali parum. Rešitvam je priložiti v znakmah K 1-20 za manipulacijo do 4. aprila t. l. Oziralo se bode le na pismene rešitve.

»ADRIJA«, drogerija v Ljubljani.

Na debelo in drobno!

Prenočišče. - Gostilna. - Buffet.

TRST Hinko Kosič TRST

ulica Carradori 15 (vogal Geppa)
se priporoča cenjenim tržaškim gostom in v Trst prihajajočim potnikom.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Najnovejše kravate

za gospode, pentlje, samoveznice in vse druge moderne fazone, ovratniki, zapestnice, naramnice, podveze, nogavice, palice, dežniki, različni gumbi, ščetke, milo, parfumi i. t. d. po skromnih stalnih cenah

v modni in športni trgovini

P. Magdič, Ljubljana

nasproti glavne pošte.

== Za 39 kron ==

Dobe se pri Bernatovič, Ljubljana, lepi najmodernejši površniki ali double raglan v vseh velikostih in barvah, elegantna obleka najmodernejšega kroja, enovrstni ali dvovrstni gumbi, moderne hlače solidne barve, modni piket gilet ali polsvileni in lahki fini klobuki v vseh barvah.

Za 29 kron.

Površnik za dečke, raglan Hubertus, elegantno obleko najmodernejšega kroja, lepe moderne barve, separatno kratke ali dolge hlače, imitirane usnjate hlače, klobuk ali čepico marine ali športno.

Za 19 kron.

Otroški površnik marine Sacco ali Hubertus Costim, kratke hlače v vseh barvah, separatno hlače, klobuk ali čepico.

Za 33 kron.

Za dame modni angleški kostum (tango fasona) ali pol dolgi paletot, športno pleteno jopico, spodnje ali gornje krilo, bluzo in športno čepico, hišna halja kreton ali pol delain.

Za deklice 2/3 ceneje, za manjše polovico ceneje.

Nepremočljive dežne drap-plašče za dame in gospode od 13 kron naprej.

Nadalje vse v najfinjši vrsti za dame in gospode pošiljam drage volje na deželo znanim odjemalcem brez povzvetja na izbiro po priznani čudovito nizkih cenah.

Postrežba točna in solidna.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Glavni trg 5-6.
Telephon 132.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšatimi se vplačili.

Rezervni fond K 58.461.432-56. — Izplačane odškodnine in aplikacije K 129.267.696-77.

Generalno zastopstvo v Ljubljani

»SLAVIJA«

Vsa pojasnila daje žigir pisarne so v lasti bančni hiši

Po velikosti druge vzajemna zavarovalnica naše države z vsekrozi slovansko-narodno upravo.

Gosposka ulica št. 12.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Skode cenjuje takoj in nakulatneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vinski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekta.